

การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้นิทานธรรมบท เสริมด้วยเทคนิคการสอน แบบ Storyline สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

Development of Reading Comprehension Skills Using Tales of Dharma Supported by Storyline Teaching Techniques for Mathayomsuksa 3 Students

พระมหาณัฐพงษ์ คำมี¹ กาญจนวิชญาปกรณ์²

Phramaha Natthapong Khammee¹ and Kanchana Witchayapakorn²

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้นิทานธรรมบท เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 2) เปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้นิทานธรรมบท เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหลวงพ้อเพชรวิทยา จังหวัดพิจิตร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 22 รูป เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความ จำนวน 30 ข้อ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ จำนวน 15 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที ชนิด One sample test และชนิด Dependent samples t-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. หลังเรียนโดยใช้นิทานธรรมบท เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline นักเรียนมีทักษะการอ่านจับใจความ สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.14 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.79
2. หลังเรียนโดยใช้นิทานธรรมบท เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline นักเรียนมีทักษะการอ่านจับใจความ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. หลังเรียนโดยใช้นิทานธรรมบท เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.30)

คำสำคัญ : การอ่านจับใจความ นิทานธรรมบท เทคนิคการสอนแบบ Storyline

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยนเรศวร, Master of Education in Thai Language, Naresuan University

²รองศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยนเรศวร, Associate professor, Ph.D. in Thai Language, Naresuan University

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: พระมหาณัฐพงษ์ คำมี, natthapong913@gmail.com

รับเมื่อ 23 พฤษภาคม 2564 แก้ไข 8 มิถุนายน 2564 ตอรับเมื่อ 9 มิถุนายน 2564

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to develop the reading comprehension skills of Mathayomsuksa 3 students using tales of Dharma supported by storyline teaching techniques, compared to 80 percent criteria, 2) to compare students' reading comprehension skills between before and after learning, and 3) to investigate students' satisfaction towards the learning management using tales of Dharma supported by storyline teaching techniques. The research sample consisted of 22 Mathayomsuksa 3 students studying in the second semester of the 2020 academic year at Luang Pho Phet Wittaya School in Phichit province. The research instruments included 1) 6 learning management plans, 2 hours each plan, total 12 hours, 2) a 30-item reading comprehension test, and 3) a questionnaire to examine students' satisfaction towards the learning management using tales of Dharma supported by storyline teaching techniques, 15 items. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, one sample t-test, and dependent samples t-test.

The research findings were as follows:

1. After learning through the use of Dharma tales supplemented by Storyline teaching techniques, the students had reading comprehension skills significantly higher than the threshold set (80 percent) at the .05 level, with an average score of 25.14 from a full score of 30, representing 83.79 percent.
2. After learning through the use of Dharma tales supplemented by Storyline teaching techniques, the students had reading comprehension skills significantly higher than that of before at the .05 level.
3. After learning through the use of Dharma tales supplemented by Storyline teaching techniques, the overall average score of students' satisfaction towards the learning management was at a high level ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.30).

Keywords : Reading comprehension, Tales of Dharma, Storyline teaching techniques

ภูมิหลัง

สังคมปัจจุบันเป็นยุคของการสื่อสารไร้พรมแดน ทำให้การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เกิดขึ้นตลอดเวลา การอ่านจึงมีความสำคัญมากต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ เนื่องจากการอ่านเป็นกลไกสำคัญในการเปิดโลกทางความคิด เพราะข้อมูลที่ได้รับจากการอ่านผ่านสื่อต่าง ๆ มีทั้งที่ข้อมูลที่เป็นความจริง และข้อมูลที่ถูกบิดเบือนมาแล้ว ดังนั้นทุกคนจึงต้องใช้วิจารณญาณในการอ่าน และควรรู้จักเลือกบริโภคข่าวสารที่มาจากแหล่งที่น่าเชื่อถือ เพื่อจะได้ใช้ชีวิตอย่างมีความสุขและมีคุณภาพ การอ่านจึงมีความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน ทั้งนี้เพราะการอ่านช่วยให้คนในสังคมได้รับรู้เรื่องข่าวสารต่าง ๆ และสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านไปวิเคราะห์หรืออย่างมีเหตุผล และนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่าง

เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551, หน้า 7) ที่ได้กำหนดให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และมีคุณภาพตามมาตรฐาน คือรักการอ่าน มีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน รู้จักเลือกอ่านแสวงหาแหล่งความรู้ และสามารถนำสิ่งที่ได้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ ดังนั้น ผู้ที่รักการอ่านย่อมทำให้เป็นผู้ที่มีความรู้ มีมโนทัศน์กว้างไกล รู้จักโลกมากขึ้น จึงสามารถพัฒนาตนได้อย่างดีที่สุดในที่สุด

การอ่านมีจุดมุ่งหมายของการสอนอ่านเพื่อจับใจความ ทำให้ฝึกการใช้สายตาดูการอ่านเพื่อความเข้าใจ นิยมฝึกทักษะในการอ่านเร็วและตอบคำถามได้ถูกต้องแม่นยำ อ่านเพื่อสรุปหรือย่อได้ว่าเรื่องที่อ่านนั้นเกี่ยวกับอะไร แม้จะไม่ละเอียด แต่ก็สามารถบอกได้บ้างถึงจะไม่ครบบริบูรณ์ก็ตาม อ่านเพื่อหาความจริงและแสดงข้อคิดเห็นประกอบ ดังนั้นความรู้ต่าง ๆ จึงได้มาจากการอ่าน (กรกานต์ อรรถวรุฒ, 2548, หน้า 17)

ดั่งที่ ทศนีย์ ศุภเมธิ (2547, หน้า 31) กล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญของการเรียนรู้ และการสอนอ่านจับใจความเป็นการอ่านในใจโดยมุ่งแต่เนื้อเรื่อง ไม่ต้องพะวงกับการออกเสียง โดยครูแนะนำให้ตั้งคำถามถามตัวเองจากเรื่องที่อ่านว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ที่ไหน อย่างไร และในการสอนครูควรแนะแนวทางก่อน เพื่อที่จะช่วยให้การอ่านจับใจความได้ผลดี การอ่านมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาตนเอง มีส่วนช่วยปรับปรุงบุคลิกภาพ และทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ เสริมสร้างความรู้ให้แตกฉาน และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ต่าง ๆ สอดคล้องกับ สุปานี พัดทอง (2545, หน้า 65) ได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความไว้ว่า การอ่านจับใจความ คือ ความคิดสำคัญ อันเป็นแก่นหรือหัวใจของเรื่อง ที่ผู้เขียนมุ่งสื่อออกมาให้ผู้อ่านรับทราบ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงและความคิดเห็นหรืออย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ และไพเราะ วุฒิเจริญกุล (2544, หน้า 41) ได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความไว้ว่า หมายถึง การทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องที่อ่าน สามารถที่จะจับสาระสำคัญของเรื่อง แปลความหมายของสิ่งที่อ่านได้และมีความเข้าใจจุดหมายสำคัญของเรื่องนั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี และสุนันทามันเศรษฐวิทย์ (2549, หน้า 88) ได้กล่าวถึง การอ่านจับใจความไว้ว่า เป็นกระบวนการที่เข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความ เป็นประการสำคัญ รวมทั้ง สมชาย หอมยก (2550, หน้า 40) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านจับใจความสำคัญไว้ว่า การอ่านจับใจความสำคัญ เป็นการอ่านที่สำคัญ สำหรับผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่ เพราะการอ่านประเภทนี้ ผู้อ่านจะต้องสามารถเข้าใจ และจดจำเนื้อความ ความรู้ และความคิดที่ผู้เขียนได้บันทึกไว้ จึงกล่าวได้ว่า การอ่านจับใจความ ก็คือการอ่านเอาเรื่องนั่นเอง

สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความของเรื่องที่อ่านนั้น หมายถึง ความเข้าใจเนื้อเรื่อง หรือข้อความที่อ่าน แล้วสามารถตอบคำถาม จากเรื่องที่อ่าน เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน เรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน สามารถจับประเด็นสำคัญ ตั้งคำถามตอบคำถาม จากเรื่องที่อ่าน เล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ บอกแนวคิดของเรื่องและสามารถแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านได้

อย่างไรก็ตาม แม้การจัดการศึกษาทุกระดับจะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน แต่ปัญหาด้านการอ่านภาษาไทยก็ยังคงเป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนอย่างมากหลายในปัจจุบัน

ดั่งที่ กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 188) พบว่า มีนักเรียนอ่านจับใจความสำคัญไม่ได้ ไม่สามารถสรุปประเด็นได้ และไม่สามารถแยกความรู้ ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ไม่สามารถแยกใจความสำคัญกับใจความรองได้ ทำให้ไม่ได้รับประโยชน์จากการอ่านเท่าที่ควร ทั้งยังเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการเรียนรู้ และศึกษาวิชาการต่าง ๆ ด้วย

การจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหลวงพ่อบุญพิทยาคม ตำบลในเมือง อำเภอเมืองพิบูลย์ จังหวัดพิบูลย์ นักเรียนมีผลการทดสอบความรู้ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-net) ปีพุทธศักราช 2562 ซึ่งผลปรากฏว่า สาระที่มีผลการทดสอบต่ำกว่าระดับประเทศมากที่สุด คือ สาระที่ 1 คือ การอ่าน ได้คะแนนเฉลี่ย 40.38 ต่ำกว่าระดับประเทศที่ 48.65 และสาระที่ 5 คือ วรรณคดีและวรรณกรรม ได้คะแนนเฉลี่ย 62.64 ต่ำกว่าระดับประเทศที่ 72.48 ถือว่า มีคะแนนเฉลี่ยที่ลดลงจากเดิม โดยเฉพาะความสามารถด้านการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ ซึ่งหมายความว่า นักเรียนส่วนใหญ่อ่านแล้วไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างแท้จริง การที่นักเรียนยังไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง จึงเป็นสาเหตุทำให้นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า ครูผู้สอนควรจะมีการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความน่าสนใจ และใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อการจัดการเรียนรู้ พร้อมทั้งให้เหมาะสมกับวัยผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยได้กำหนดระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสาระที่ 1 คือ การอ่าน

โรงเรียนหลวงพ่อบุญพิทยาคม เป็นโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เปิดทำการเรียนการสอนทั้งทางธรรมและทางโลกควบคู่กัน วิชาทางธรรม หมายถึง วิชาอักษรธรรมและภาษาบาลี เป็นหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา และวิชาทางโลก หมายถึง วิชาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 8 กลุ่มสาระ โดยมี “นิทานธรรมบท” เป็นบทเรียนหนึ่งในรายวิชาภาษาบาลี ที่มีความสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน และเป็นสิ่งที่นักเรียนสนใจ เพราะนิทานธรรมบทเป็นวรรณกรรมประเภทหนึ่งที่ทำให้ทั้งความรู้ ความบันเทิง และคติธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนา ดังที่ สุชีพ ปุญญานุภาพ (2529, หน้า 22)

กล่าวว่า “ธรรมเนียม แปลว่า บทแห่งธรรมเนียม คือ ธรรมเนียมชาติสิ้น ๆ ประมาณ 300 หัวข้อ” และคักดีศรี แยมน์ดดา (2543, หน้า 26) กล่าวว่า พระธรรมเนียม เป็นคัมภีร์ที่รวบรวมพุทธภาษิตทั้งหลาย ซึ่งคัดมาจากคัมภีร์ต่าง ๆ แล้วนำมาแยกจัดเป็นหมวดหมู่ตามเนื้อหาของภาษิตนั้น ๆ ได้รับการยกย่องว่า เป็นวรรณคดีเอกของโลก และเป็นวรรณคดีทางพระพุทธศาสนาที่มีชื่อเสียงมาอย่างยาวนาน มีการแปลออกเป็นภาษาต่าง ๆ หลายภาษา

ด้วยความสำคัญนี้ ผู้วิจัยจึงเลือกใช้นิทานธรรมเนียม เป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียน เนื่องจากนักเรียนโรงเรียนหลวงพ่อบุญพิทยาคม เป็นสามเณร การนำนิทานธรรมเนียม ซึ่งเป็นหลักธรรมคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มาสอดแทรกในกระบวนการเรียนรู้ จึงถือว่ามีความเหมาะสม กับบริบทและความเป็นอัตลักษณ์ของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา

การนำนิทานธรรมเนียมมาใช้เป็นสื่อการเรียนการสอน การอ่านจับใจความสำคัญ ในสาระที่ 1 การอ่าน ซึ่งนิทานธรรมเนียมนี้ เป็นเนื้อหาที่มีความเก่าแก่เพราะมีมาตั้งแต่สมัยพุทธกาล จำเป็นต้องมีการนำเทคนิคการสอนต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ เพื่อให้เกิดความร่วมมือด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงได้เลือกเทคนิคการสอนแบบ Storyline มาบูรณาการกับเนื้อหาของนิทานธรรมเนียม เพราะเทคนิคการสอนแบบ Storyline เป็นวิธีการสอนที่นิยมอย่างมากในหลายประเทศของทวีปยุโรป เป็นวิธีที่ใช้จัดการเรียนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยมีการผูกเรื่องแต่ละตอนอย่างต่อเนื่อง และเรียงลำดับเหตุการณ์ รวมถึงกำหนดเส้นทางการเดินเรื่อง โดยใช้คำถามหลักเป็นตัวนำสู่การให้ผู้เรียนทำกิจกรรมอย่างหลากหลาย เป็นการเรียนตามสภาพจริงที่มีการบูรณาการระหว่างวิชา เพื่อเป้าหมายพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน และจะช่วยให้ผู้เรียนมีเทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญได้ดี และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การเรียนการสอนด้วยเทคนิค Storyline เป็นการจัดการเรียนการสอนที่นำทฤษฎีการเรียนรู้หลายรูปแบบมาใช้ร่วมกัน ดังเช่น ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ทฤษฎีที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และทฤษฎีการเรียนรู้แบบบูรณาการ เป็นต้น กล่าวคือ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม Simons (1997) กล่าวถึง “เทคนิค Storyline ว่าเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน ทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม โดยผู้เรียน

มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม” ส่วนทฤษฎีที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนั้น Bell and Fitfield (1996) กล่าวถึง “เทคนิค Storyline ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยเทคนิค Storyline ตั้งอยู่บนพื้นฐานทฤษฎีที่ว่าด้วยความรู้ที่มีความซับซ้อน และมีหลายขั้นตอน ดังนั้นการเรียนรู้จะเกิดขึ้น จากความรู้เดิมของผู้เรียนส่วนหนึ่งและประสบการณ์ที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ใหม่ โดยผ่านการปฏิบัติด้วยตนเองส่วนหนึ่ง”

จากความสำคัญและปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูสอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหลวงพ่อบุญพิทยาคม ซึ่งเป็นโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาวิธีการสอนอ่านจับใจความโดยใช้นิทานธรรมเนียม เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline ซึ่งเป็นวิธีการที่มีความน่าสนใจ เพื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความ ไม่น้อยกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 และมีความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกวิธีการสอนโดยใช้นิทานธรรมเนียม เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline มาใช้ในการสอนอ่านจับใจความ ในการวิจัยนี้

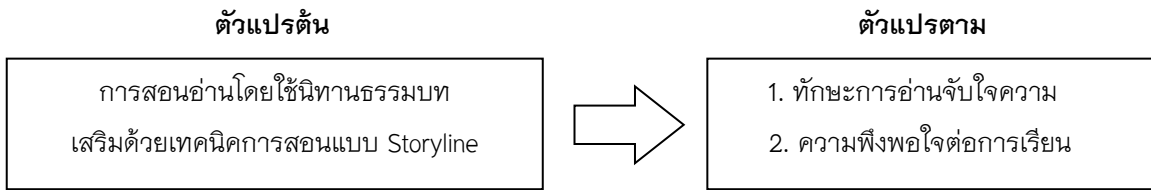
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้นิทานธรรมเนียม เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานธรรมเนียม เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานธรรมเนียม เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานธรรมเนียม เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้นิทานธรรมบท เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหลวงพ่อพชรวิทยา ตำบลในเมือง อำเภอเมืองพิบูลย์ จังหวัดพิบูลย์ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1 ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหลวงพ่อพชรวิทยา ตำบลในเมือง อำเภอเมืองพิบูลย์ จังหวัดพิบูลย์ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 22 รูป ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนอ่านโดยใช้นิทานธรรมบท เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการอ่านจับใจความ และ ความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานธรรมบท เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้นิทานธรรมบท เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ครั้งนี้ มีดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้นิทานธรรมบท เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความ (วัดเรียนและหลังเรียน) เป็นข้อสอบแบบปรนัย 1 ฉบับ ชนิดเลือกคำตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานธรรมบท เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 15 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียว โดยทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน หรือเรียกว่า One Group Pretest-Posttest Design (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 60-61)

2. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือไปดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 2.1 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความ ใช้เวลา 30 นาที
- 2.2 ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ตามแผนการจัดการเรียนรู้ การอ่านจับใจความโดยใช้นิทานธรรมบท เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหลวงพ่อพชรวิทยา จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเวลา 12 ชั่วโมง
- 2.3 ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความ ซึ่งเป็นฉบับเดียวกับก่อนเรียน ใช้เวลา 30 นาที
- 2.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปสอบถามนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ถึงความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานธรรมบท เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหลวงพ่อพชรวิทยา จำนวน 15 ข้อ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 วิเคราะห์ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียน หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานธรรมบท เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม ใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าร้อยละ และสถิติทดสอบค่าที่แบบกลุ่มเดียว (One sample t-test)

3.2 วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานธรรมบท เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline โดยใช้สถิติทดสอบค่าที่แบบกลุ่มไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent samples t-test)

3.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานธรรมบท เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) จากนั้นนำค่าเฉลี่ยที่ได้จากการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ เพื่อใช้ในการแปลความหมายรายข้อ

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

- 1) ร้อยละของค่าเฉลี่ย
- 2) ค่าเฉลี่ย (Mean)
- 3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

- 1) การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยใช้ IOC
- 2) วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ
- 3) วิเคราะห์ค่าความยาก (p) ของแบบทดสอบ
- 4) วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ ด้วยวิธี KR-20 ของ kuder richardson
- 5) วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจ ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) ของ Cronbach

4.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

- 1) สถิติทดสอบค่าที่แบบกลุ่มเดียว (One sample t-test)
- 2) สถิติทดสอบค่าที่แบบกลุ่มไม่อิสระกัน (Dependent samples t-test)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้นิทานธรรมบท เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยสรุปมีดังนี้

1. หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานธรรมบท เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline นักเรียนมีทักษะการอ่านจับใจความ สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.14 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.79

2. หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานธรรมบท เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline นักเรียนมีทักษะการอ่านจับใจความ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน เท่ากับ 10.55 คะแนน และ 25.14 คะแนน ตามลำดับ จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน

3. หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานธรรมบท เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.30) เมื่อพิจารณารายการแต่ละด้าน พบว่า รายการประเมินด้านเนื้อหาสาระการเรียนรู้ นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.41) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.35) ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการเรียน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.53) และด้านการวัดผลประเมินผล มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.52)

อภิปรายผล

จากการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้นิทานธรรมบท เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยมาอภิปรายผล ดังนี้

1. หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานธรรมบท เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline นักเรียนมีทักษะการอ่านจับใจความ สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.14 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.79 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้วิจัยได้ดำเนินการคัดเลือกนิทานธรรมบท รวมถึงการสร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยกระบวนการตามลำดับขั้นอย่างเป็นระบบ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 1 การอ่าน ซึ่งได้ศึกษาองค์ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ ตัวชี้ และมาตรฐาน รวมถึงได้ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และวิธีการจัดการเรียนการสอน ด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การจัดการเรียนการสอนด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline จากนั้นนำเนื้อหาบทนิทานธรรมบท ทั้ง 6 เรื่อง ได้แก่ 1) เรื่อง พระจักขุบาลเถระ (พระเถระผู้มีตาบอด) 2) เรื่อง ยักษ์ฉินี ชื่อกาลิ (นางยักษ์ฉินีผู้อาฆาตของเวร) 3) เรื่อง มัทธุกุณทล (ผู้มีตุ้มหูเกลี้ยง) 4) เรื่อง กุมภไสยสะ (เศรษฐีผู้ประกอบด้วยธรรม) 5) เรื่อง มัจฉริยะโกถียะเศรษฐี (เศรษฐีผู้ตระหนี่) และ 6) เรื่อง พระนันทะเถระ (พระนันทะผู้เพลิดเพลิน) มาออกแบบพัฒนาเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ Storyline มาจัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน 12 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยแบ่งจำนวนครั้งการทดลองเป็นจำนวน 6 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง เมื่อได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ก็ได้ นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ พิจารณา แล้วนำผลตรวจสอบ มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ แล้วนำไปผ่านกระบวนการประเมินความถูกต้องและเหมาะสม จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน และปรับปรุงแก้ไขการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามคำแนะนำ ของผู้เชี่ยวชาญ แล้วผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการเก็บข้อมูล โดยการนำไปทดลองใช้กับกลุ่มรอบรู้ (Try out) คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหลวงพ่เพชรวิทยา อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัด พิจิตร จำนวน 22 รูป เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบ วัดทักษะการอ่านจับใจความ จากนั้นก็นำผลไปปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ ทั้งคำถูกผิด คำถามบางข้อที่ยังไม่ชัดเจน และขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความถูกต้องเหมาะสมที่สุด จึงส่งผลให้กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อการพัฒนา

ทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้นิทานธรรมบท เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 22 รูป ก่อนเรียน ทำคะแนนได้เฉลี่ย 10.55 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 35.15 และ หลังเรียน ทำคะแนนได้เฉลี่ยเท่ากับ 25.14 คะแนน คิดเป็น ร้อยละ 83.79 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ ที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 80 พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุมาพร ปิ่นเนตร (2555) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการแก้ปัญหา เรื่องหลักธรรมทาง พระพุทธศาสนาด้วยวิธีสอนแบบสตอรีไลน์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หลักธรรมสำคัญทางพระพุทธศาสนา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ งานวิจัยของ พัชรา พรหมณี (2549) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนา แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ความสามารถ ด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้นิทานธรรมบท เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพสามารถ นำไปจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทย หรือรายวิชา อื่น ๆ เพื่อพัฒนาผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

2. หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานธรรมบท เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline นักเรียนมีทักษะการอ่านจับใจความ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน เท่ากับ 10.55 คะแนน และ 25.14 คะแนน ตามลำดับ จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ทั้งนี้ก็เพราะ การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้การอ่าน โดยใช้นิทานธรรมบท เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้วิจัย ได้ทำการศึกษา ค้นคว้า และสังเคราะห์ขั้นตอนวิธีการสอนจากแหล่งข้อมูล รวมถึงงานวิจัย ซึ่งการสอนด้วยเทคนิคแบบ Storyline

มีองค์ประกอบสำคัญ 4 อย่าง ได้แก่ 1) ตัวละคร หมายถึง บุคคลหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวที่ผูกขึ้นมา 2) ฉาก หมายถึง การระบุลักษณะของสถานที่และสิ่งแวดล้อมที่ปรากฏตามหัวเรื่อง 3) การดำเนินชีวิต หมายถึง การดำเนินชีวิตของตัวละครว่า ใครทำอะไรบ้าง 4) เหตุการณ์หรือปัญหาที่เกิดขึ้น หมายถึง เหตุการณ์ที่ดำเนินชีวิตของละคร ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะต้องทำความเข้าใจ ศึกษา ค้นคว้า วิธีการสอนอย่างเป็นขั้นเป็นตอนให้ชัดเจน โดยผู้วิจัยได้ศึกษา และสรุปขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนแบบ Storyline ไว้ คือ 1) ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้า ตำราหลักสูตร ให้สอดคล้องกับมาตรฐานตัวชี้วัด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 2) ผู้วิจัยได้ศึกษา คัดเลือกนิทานธรรมบทฉบับแปลเป็นภาษาไทย โดยคัดเลือกรายชื่อที่มีความน่าสนใจ มีคติธรรม มีเหตุการณ์สำคัญมาจำนวน 6 เรื่อง 3) ผู้วิจัยร่าง และหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน โดยนำเนื้อหาของนิทานธรรมบท จำนวน 6 เรื่อง มาสร้างเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ 4) วิเคราะห์เนื้อหาของนิทานธรรมบทแต่ละเรื่อง มาตั้งคำถามหลัก จัดกิจกรรมด้วยเทคนิค Storyline โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้ ชื่อเรื่อง ตัวละครหลัก ฉาก การดำเนินชีวิต กิจกรรมเกม และเหตุการณ์สำคัญหรือปัญหาของเรื่อง โดยเป็นการผูกเรื่องตามองค์ประกอบนี้ ทั้ง 6 แผนการจัดการเรียนรู้ จะเห็นได้ว่า การสอนด้วยเทคนิค Storyline มีขั้นตอนที่ชัดเจน และแยกประเด็นต่าง ๆ พร้อมทั้งสอดแทรกกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เข้าถึง และไม่รู้สึกเบื่อหน่ายต่อการเรียนรู้ การพัฒนา การอ่านจับใจความ โดยใช้นิทานธรรมบทเสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline ถือได้ว่าเป็นเทคนิคการสอนที่ดี มีขั้นตอนตามลำดับเหตุการณ์เรื่องราวต่าง ๆ จึงทำให้นักเรียนมีผลการอ่านและเขียนที่ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ นริศรา วงศ์วิจิตร (2552) ได้พัฒนาการใช้รูปแบบการสอนแบบสตอรีไลน์ เรื่อง ย้อนรอยตำนานประเพณีลอยกระทงสายไหลประทีป 1,000 ดวง เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านความสามารถในการเขียนเพิ่มขึ้น โดยมีคะแนนการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุดมรัตน์ พจนันท์ (2553) ได้พัฒนาการใช้รูปแบบการสอนแบบสตอรีไลน์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้วรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวรรณคดีไทยหลังเรียน

ด้วยการใช้รูปแบบการสอนแบบสตอรีไลน์ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่า การใช้รูปแบบการสอนแบบสตอรีไลน์ สามารถส่งเสริมการเรียนรู้วรรณคดีไทยของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานธรรมบทเสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.30) สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยที่ความพึงพอใจต่อการเรียนนี้ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านการวัดประเมินผล ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจนมา มากพูน (2548) ได้ศึกษาเรื่องผลการเรียนการสอนด้วยสตอรีไลน์ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และเจตคติต่อการเรียนการสอน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยภาพนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยด้วยวิธีสอนแบบสตอรีไลน์ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้า รวมถึงการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การนำกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้นิทานธรรมบทเสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียน ครูผู้สอนควรที่จะต้องศึกษา ค้นคว้า และทำความเข้าใจในขั้นตอนการสอนอย่างละเอียด เช่น การผูกเรื่อง การตั้งคำถามนำ การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เป็นต้น
2. เทคนิคการสอนแบบ Storyline ครูผู้สอนสามารถนำไปต่อยอดกับรายวิชาอื่น ๆ ที่ตนเองสอนอยู่ได้ และปรับเนื้อหา รวมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนให้เข้ากับบริบทของรายวิชานั้น ๆ
3. การจัดการเรียนการสอนด้วยเทคนิค Storyline ในขั้นสืบค้นคว่าหาข้อมูล ควรจะให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มมากกว่าเป็นงานเดี่ยว เพราะนักเรียนอาจมีทั้งนักเรียนเก่งปานกลาง และอ่อน เพื่อที่จะให้นักเรียนนั้นได้ศึกษาค้นคว้าเรียนรู้ไปด้วยกัน

4. ครูผู้สอนที่ทำการสอน ไม่ควรเร่งรีบนักเรียนจนเกินไป ควรกำหนดเวลาและให้โอกาสนักเรียนได้ค้นคว้าหาข้อมูลตามสภาพจริง โดยคำนึงถึงประสบการณ์เดิมของนักเรียนที่มีอยู่เป็นตัวช่วยในการขับเคลื่อนเนื้อหาสาระ

2. ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายและนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น สื่อการเรียนการสอนแบบออนไลน์ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการใช้เทคนิคการสอนแบบ Storyline เพื่อพัฒนาแนวความคิดอื่น ๆ ของนักเรียนด้วย เช่น การคิดวิจารณ์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กรกานต์ อรรถวรฤทธิ. (2548). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาภาษาไทยเรื่องการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กาญจนา มากพูน. (2548). ผลการเรียนรู้การสอนด้วยสตอรี่ไลน์ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และเจตคติต่อการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2547). วิธีสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ธนะการพิมพ์.
- นริศรา วงศ์วิจิตร. (2552). การใช้รูปแบบการสอนแบบสตอรี่ไลน์ เรื่อง ย้อนรอยตำนานประเพณีลอยกระทงสายไหลประทีป 1,000 ดวง เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัชรา พรหมเมธี. (2549). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ไพเราะ วุฒิจริฎกุล. (2544). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศักดิ์ศรี แยมันดดา. (2543). วรรณคดีพุทธศาสนาพากย์ไทย. กรุงเทพฯ: คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมชาย หอมยก. (2550). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- สุชีพ ปุญญานุภาพ. (2529). พระไตรปิฎกฉบับประชาชน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาราชวิทยาลัย.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2549). หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุภาณี พัดทอง. (2545). การใช้ภาษาไทย 1. กรุงเทพฯ: คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- อุดมรัตน์ พจน์สุจริต. (2553). ผลการใช้รูปแบบการสอนแบบสตอรี่ไลน์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้วรรณคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนรังษีวิทยา จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อุมาพร ปิ่นเนตร. (2555). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหา เรื่องหลักธรรมสำคัญทางพระพุทธศาสนา ด้วยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

Bell Stev, and Filied, Katy. (1996). *An Introduction to the Storyline Method*. Glasgow, Scotland: Jordanhill College.

Simons, J. (1997). Active Learning With Storyline Approach. *School Vaa Beel*, 2(4), 4-6.

วารสารวิชาการ
หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร